

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 1' frt — kr.
 Félévre . . . 5 " — "
 Negyedévre . . . 2 " 50 "
 Egy óra . . . " 85 "
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fől-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi fel

Közállapotaink.

Pécs, 1896. március 26.

(*) Megnehezült az idők járása föltöttünk, és napról-napra jobban érezzük az előszelét azoknak az óriási bonyodalmaknak, melyekre el kell készülnünk, mert hazánk ügyeinek vezetése a legképtelenebb emberek kezeiben van. Valóságos csüggedés vesz erőt minden hazafias érzésű magyar emberen, ha figyelemmel olvassa azokat a tárgyalásokat, a melyek a képviselőházban most folynak.

Üres szalmacséplésnek lehet nevezni különösen most a honvédelmi vitát, a miben ellenzékeink ugyaszólván keztyüs kézzel vesznek részt; pedig hiába, az a röhögő többség, mely Fehérváry kandin-vicceit megtapsolja, ugysis megszavaz mindent és ilyen kormányval, ilyen párttal szemben a legkérelmetlenebb eljárás és kritika volna szükséges az ellenzék részéről, hadd változzék át az a „Galgen-humor“ kétségbeesett védekezésé, mely nyakát szegi mindörökre az egész közkereseti társaságnak.

Azt hittük a vicinális és Pulszky botrányok leülepedése után, hogy azt az általános elkedvetlenedést és elégtelenséget, a mely lidérc-nyomásként nehezedik az ezredéves ünnepi hangulatra, már nem lehet fokozni. Ennek ellenkezőjét bizonyította be a honvédelmi tárca költségvetésének tárgyalása és különösen a tárca

előn álló Fehérváry báró többszörös fölszólalása.

A legutóbbi szénát az idézte föl, hogy a mi grancsár miniszterünk egy tiszti parancsot adott ki, mely megtiltja a honvédtiszteknek, hogy a honvédelmi költségvetés tárgyalása alatt a képviselőház karzatán megjelenjenek. Valószínűleg azazal az utógondolattal addótt ki ez a jeles rendelet, nehogy az a honvédtisztikar meglehssa, hogy az az ember, a ki a honvédelem élére van állítva, a Hajkrixminiszter jármába hajtja őket. Nagyon szép az elővigyázat, és mivel szerencsére rendelet nélkül is az egész vita alatt egy honvédtiszt sem volt jelen a képviselőházban, remélhetjük, hogy nem veszítik el kedvüket a további szolgálattól, melyet a hazának tesznek.

De bármily vérlásító is magyar nemzeti szempontból ennek az urnak a működése, ezért őt teljesen elítélni és kárhoztatni még sem lehet. Hisz ő csak azt teszi és egy beszél, a hogy azt neki Bécsből megparancsolták. Mert ő csak névleg „magyar“ miniszter, a mint az egész kormány is csak névleg az; de a valóságban első sorban az osztrák császár engedelmese szolgálja, császári generális, az udvari reakcionárius körök bizalmi embere és bizonyos értelemben minisztértársait ellenőrző közege.

Csak akkor nem fejthetne ki egész működésében magyarellenes irányzatot, csak akkor nem maradhatott volna már régóta

mostani helyén, ha Magyarország parlamentjének nem osztrák szellemű és osztrák érdekekhez fuzott többsége volna. Fehérváry azonban jól ismeri pártját és biztos róla, hogy mindent megtehet a magyar nemzet ellen, mindent megengedhet magának: azért ez a többség mindig támogatni, neki mindig bizalmat fog szavazni.

Pedig mennyire szeretjük és féltjük pártkülönbség nélkül ezt a mi honvédségünket. Mily derék, jóra való annak az emberanyaga és tisztikarának az a része, a mely magyar szármású! Nem is gáncsolja a mi honvédségünket egy magyar hazafi sem, mert tudja, hogy háboru esetén legalább is úgy, avagy még jobban és vitézesebbül meg fogja állani a helyét, mint az osztrák generálisoktól vesényelt, kőzömek nevezett, de voltaképpen osztrák ér-szelmű és szellemű hadsereg.

De hát tehát-e arról a honvédség, hogy egy Fehérváry vezeti az ő ügyeit és az minden módon őt elosztrákositani törekedik?! A mi honvédek szívükben jó magyarok, ők nem ténhetnek róla, hogy még csak megekedniük sem szabad a magyar alkotmányra; de nekik túrnio, halgatniok kell; — „Maul halten und weiter dienen!“ — ez a jelszó a magyar honvédségnél is; mert sem a kormány, sem a magyar országgyűlés meg nem védi őket, mert a magyar országgyűlés többsége nem a magyar, de az osztrák érdekek szolgálatában áll . . .

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Százesztendő mesé.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
 Írta: Berezi S. Károly.

Az 1796-ik éssztendő Szent-Jakab hávának egyik napsugaras napján a bosnyák-fertálhoz közel fekvő szőlőskertek egyik présházában csak olyan sürgés forgás vala, akár egy hangyabolyban, akiben vöröshangyárok laknak.

A kathan üstje alatt nagy husángok égtek és piros lángyelvek nyaldosták a vörösrézből vert édenyt, akiben jóféle bürgepaprikás rotyogott az arany színével vétekedő, csípős ízű lábén.

A konyha másik részében voltak, kik diót törtek és ismét voltak, kik mákot őrlettek. Mások meg finom husu nyári libák holttesteiről kopasztották a vakító fehér pelyheket, mások ismét a kemence nyílásánál bajmoldták háromágu nyársakkal, akiken kappanok, pulykák és anizsmaggal fűszerezett kövér kacsák pironkodtak izes falatokká! Az egész házat eltöltte a gyömbér, korian-drom, széreszendió és sok más hasznos fűszerszármok illata.

Mire volt jó e nagy föltordultság? — kérdezi valaki. Mert nagy nap virradt azon a napon Szomor Péter városi szénátor uramra, akié vala azon présház, akiben az imént fölsorolt dolgok is folytanak. A nevénapja volt e napon a nemeses urnak. Hivatalos volt pedig erre az ünnepségre az egész Tárnáts. Vagyis egy Fő Biró Ur, tizenkét Szénátor Ur, két Nótárius Ur, a városi Fiscális Ur és ad postremum a három író déák, névszerint Törvénnyé, Ádám, Bónó Noé és Szél Mihál. Ezek még nem voltak urak, mert tisztüköz tartozott ilyen évésivással összekötött szolemnítások alkalmával a főnőbb mondott főemberek cimerez pipáinak lelkiösméretes gondozása. Már pedig a pipa pucoválással foglalatkoskodó perszónák ipso facto nem lehetnek urak.

A szó való érdemében értett mulatozás csak este kezdődik; de a preludeum már kora délután folyt javában

Az urak csoportokba verődve a három szobában asztalokhoz telepedtek és móre pátrió nagyban uzoválták a bölcsesség könyvét, akinek harminckét képes lapja vagyon. Az íródéakok ketteje pedig hol a dákának kedveskedett édes husu pomeráncsokkal és mandulatéjjel, hol meg a főemberek kupaít töltögették tele a tüzes borral habzó fakannákból. A harmadik íródéak a szőlő-

kert aljában egy terebélyes bodza árnyékában kezeivel ide-oda gesztikulálva verseket deklamált. Próbálta az ipso önköltötte köszöntő-aszózatának mennél tündöklőbb elo-kvenciával leendő elszavalását, mely köszöntő aszózatot ez máj napra különös érszékeny háladatosságból tisztelet vala nemes Szomor Péter aram tisztelőre. A verses köszöntő ezenképp vala:

Senkinek ertsája ma ne légyen kemor,
 Teljen eledellel a borral minden gyemor,
 Mert Szent Péter napját éri holnap
 Szomor.

Azért is eb, aki lélekzetet véssen,
 Mig kupájában egy csöpp bor is lésson!

És nehogy ital delgában Pétruss szénátor ur, — aki egyebekben Törvénnyé-Biró is vala — elfeledkessék a poétáról, e verses köszöntés alább következő szavait már a próbadeklamálásnál is különös tüszel szavalá:

Jaj less néked törvénnyé,
 Ha megharagssik a Vers-Író.
 Mert ha száraz torka kérge,
 Akkor a poéta mérge.

A következő kitétel pedig már bossu műve vala. Az íródéak gunyával teli dühö azaugori, kapzsi, más jószágára éhes, karvály-körmű Fiscális iránt, ki az íródéakoknak már sok sok keserves órákat okozott az ő

Ilyen kormányhoz, ilyen parlamenti többséghez csakis olyan honvédelmi miniszter pásszol, mint Fehérváry. Igazán méltók egymáshoz! De méltó a nemzethez is, mely összedugott kézzel nézi, mely annyi idő óta ezt a kettőt eltűri. Hisz évek óta dul a legundokabb erkölcsi Panama rendszere, mely a legujabban fölkapott liberalizmus álarca alatt hallatlan perfidiával és cinizmussal bitorolja és monopolizálja a hatalmat.

Recrudescunt vulnera . . . kezdetnők mi is a Rákócy-korszak panaszok levélével, melyet az uralkodóhoz intéztek. Hisz a mostani hitvány rendszer teremtette meg a basáskodó, vicinális, sáp-kereső, szubvenció-hajhászó politikusokat, ez a rendszer nemzette a Bokrossokat, dédelgette a Pulszkyakat és a legarcátlanabb korrupció mételjét mélyen oltotta be a politikai és társadalmi erkölcsökbe. Ha sokaig így megy, az „örült spanyol“ közkeletű frázis helyett az „örült magyar“ fogja jární; mert bizony valóságos örült korszak ez a mostani.

Teljesen hiu ábránd azonban még csak remélni is, hogy ennek a többségnek hivei végre megundorodnak önmaguktól. Ne áltassa magát senki, ha a politikai és társadalmi bűnöknek még olyan hosszú láncolata kerül is napfényre, hogy az valamely hatással lehessen a hatalom koncain élősködő és önértetést vesztett kormánytárogatókra . . . Nem, nem! Sőt szomorúan kell tapasztalnunk, hogy a második ezredév erkölcsében egészen enervált nemzetet talál, mely a pusztuló nemzetek katasztrófájához közeledik.

Ezen a züllött politikai erkölcsökön és az egész nyomorult kormányzati rendszeren csak egy erős, öntudatos nemzeti közérzület segíthetne, a mely a vihar tisztító tűzével zudulna föl s irgalmatlanul elsöpörné a felszínről a sápoló lovagokat. De hát erre nincs kilátás. Magyarországon már nincs divatban a hazafiság és igen kevés már azoknak a száma, a kik nem-

szórszal-hasogató okoskodásaival. A vers pedig így szól:

Mert hiszem a Prókátorok

Tudják, miért vagyon a torok,

Amelyen csak úgy ömölnek le a borok.

Az írdeák úgy akarta szavalni, hogy a „potya borok“, de a spektábilis dominusz iránt tartozó különös honsztása nem engedte meg neki a tiszteletlenséget, amiből egyébként is előre nem látható kalamitások keverednének . . .

Mig az írdeák versében gyakorolta volna torkát és nyelvét: addig a házban már jóformán el is készültek a sok leveses étellel, szagos peccsenyével és lisztből gyurt pakerájokkal. Csak még éppen, hogy a kugli hupp vala hátra. Az angyal tétjjel kevert mosolygós téstásnak pedig Szomor Évi leányasszony vala nagymestere. Az ibolyaszint játszó pufándliba öltözött leányasszony pedig unokatestvére vala Szomor Péter szénátor uramnak, kinek tisztos házában nevelődött ily diszes virággá az érdemes hajadon. Most éppen téstaveréssel foglalkozott a konyhában. A kalácsdagasztó teknő fölé hajolva, háttal azon azoba felé vala fordulva, amelyikben az urak töltötték idejüket. Hogy milyen huncutul is járt formás csipein százzrétű rokolyája?! . . . Hogy fúrge

csak önmagukat és a koncot, de a hazát is szeretik.

Ezek az utóbbiak azonban gyöngék önmagukban, hogy véget vessenek ennek a rablógazdálkodásnak, mely többet ártott és nagyobb pusztítást vitt végbe nemzeti érdekeink és jogaink ellen husz év alatt, mint a most letelő ezer esztendő minden vihara . . .

Pécs város polgárai! Szavazzatok tehát bizalmat ennek a dicső (?) rendszernek, hagyjátok helybe, a mit a ti polgármesterek titokban megcselekedett, mert hát ő is tartott a titok kiderüléséről s mondjátok a legközelebbi közgyűlésen: „Fehérváry a derék gáncsnélküli lovag, a kit méltatlanul hurcoltak meg, ime fogadd még egyszer a város hálatelt szívével nyilvánított részvétét és bizalmát; jövőben csakis kormánypárti képviselőt választunk, hadd kapjunk még több kaszárnyát, bele egy néhány regimentet, hadd kapjunk egyetemet, új vasuti állomást, egy rakás új hivatalt, vasuti üzletvezetőséget, így fog fölvirágozni Pécs városa a kormány nagyobb dicsőségére, ha mindjárt a pótdót kétszeresére is emelik.“ Nem kell nagyon félni — majd csak a választások után.

H i r e k.

Pécs, 1896. március hó 26.

Az a fatális II. négyes.

Jól tudom, hogy ez a kis história már idejét multá, de abban a véleményben vagyok, hogy ha jó, akkor most is jó, ha pedig rossz, akkor annak idején a farsangban is rossz lett volna, no meg elejétől végéig igaz történet, s így talán most is aktuális. De hát térjünk a dologra és kezdjük el mindjárt nagy szerényen a saját fotografiámmal.

Előállá Márkus, térdben összeesve, Görnyedező háttal, mintha sírt keresne . . .

Valószínűleg én lebegtem Arany János szemei előtt, mikor e sorokat írta. Hisz minden szó ráillik belőle arra a paragrafusjel formájára meggömbült, hosszú, vékony, sovány-

bokáin férfiszemekre milyen veszedelmesen simult meg a kapta a káts remeke?! Hogy ezüstpitykés, kurta kacabajkájában milyen sima tántzot jártak keblének halmái?!

Nem is más, hanem maga az eleven ördög hozhatta ki ebben a minutumokban fiskális uramat, kinek bortól piros szemei majd hogy ki nem ugráltak tüstént helyekből, úgy rámeredtek a téstaverő leányasszonyra.

Hahogy éhes kölyök nádmezt lát sóvár szemeivel, azonképp Babay Gábor tekintetes ur sem állhata ellen az ördög incselkedésének. Mikor a konyhából a többi asszonyszemély valamiért eltávozott volna, odasettenkedett lábujhegyen a kuglihupp kívánatos formájú nagymesteréhez és hátulról derékban átölelve, így kedveskedett neki:

— Évikém, rubintom! . . .

A leányasszony, akárcsak az isten haragja csapott volna le teknőjébe, úgy megijedt. (Az ölelés áktusáról megösmérte, hogy nem a Mihál deák abajog mellette.) Ijedtében hirtelen megfordult és uram s istenem, ne vigy a kisértetbe, ott látja a vigyorgó spektábilisz dominusz Fiskálist! . . .

— Coki sovány kutya, — kiáltá a dühös fehérszemély, — hiszen a látásod is ijedt!

arcu jogászra, ki a hitetlenek ellenvéleményeinek megcáfolására látható naponta reggeltől estig a király-utcában. A nevem kő-vel végződik ugyan, de azért távolabb vagyok a kő keménységétől, mint Makó a palesztinai székes fővárostól és nem is annyira kemény gyerekek szoktak engem hívni, mint inkább puha gyerekeknek.

Minekutána volt szerencsém magam bemutatni, áttérek arra, hogy miért is vagyok én így szél által elfújható, vékony dongáju, rossz tüdejű legény? Mert valamikor én is erőteljes, egészséges fiatal ember voltam ám. Hát kérem, ennek az az átkozott második négyes az oka.

Tavaly télen volt. Akkor még én is győztem a táncot, s az Alföld „hirös“ városában egy farsangi mulatságon voltam. A valcer alatt így szólt hozzám az a bizonyos imádott lény: „Tudja mit, meggondoltam a dolgot, inkább a Vidornak adom a második négyest, magának jó lesz a szupé is.“ Mint-hogy én a négyesre pályáztam, elkecsereztet a mellőztetés a buffetbe mentem s nem törődve azzal, hogy a keringő nagyon kiizzasztott és még egyéb is hevitett, iszonyu pusztítást vittem végbe a különböző jéghideg italokban. Végre barátaim hazavezettek, lefektettek . . . s én fel sem keltem két hónapig a hatalmas tüdőgyulladás miatt. Végre kiengedtek az orvosaim a szabad levegőre, de a rövid idő előtt még erőteljes ifjunak csak a roncsa voltam már. Ilyen eredménnyel járt az első fatális II. négyesem.

Azóta elfelejtettem azt a zsarnok szívű kis lányt és a régi emlékekből is csak a lyukas tüdő maradt meg.

A második esetem itt történt meg Pécsen, a Vigadóban. Kötelességből lejtettem az első négyest most a télen egy régi ismerőssel. A vis-á-vis-m ici pici kis cukorbaba volt. Ki is jelentettem a táncosának Jakop urnak, hogy az ő hölgye a legaranyosabb médike a világon. Ez a jószívű Jakop ur rögtön elkérte tőle a második négyest az én részemre, mit meg is kaptam. Mire a négyesre került a sor, már teljesen beleszerettem a kis aranyosba. Erre különben célzást is tettem, a midőn séta közben előhoztam használt, de jó karban levő bókomat, mely körülbelül így hangzik: „Az előbbi táncosnőm azt mondta, hogy annyira szereti Nagysádat, hogy itt rögtön össze tudná csókolni. Én meg csak azt válaszoltam rá neki, hogy

Aztán a nyulós téstával telisded teli öklével úgy képen tisztolta udvarló lovagját, hogy ennek csontos ábrázata mihamar hasonlatos lett vala a szépen megkelt kalácshoz.

Persze, hogy nagy ribillió lett a dolog fejleménye. A konyhába visszatért fehérszemélyek és a szobában hárfa mellett danározó, de a lármára kiszaladt uri dámak körülfogták az in flagranti bűnös cselekedeten ért tekintetes uramat, és tán menten izekre tépik, ha nem lett volna mentségére — nőtelen állapota.

— Vegye el, ha meg kisértette! — mondá egy korbéli főasszony.

— Ugy van, úgy van, vegye el! — bugták szenátor uraimék is uni sono, már pedig ezeknek a határozománya ellen nem vala áppelláta, hacsak nem a halálhoz.

Mit volt hát tenni, mint hogy a spektábilisz ott álló helyében megkövesse a megkisértett leányasszonyt és hitestársul kérje a kardos teremést, ki nem igen ijedt meg a férfaktól akkor se, ha ölelni akarják; de meg akkor se, ha képen kell őket teremteni. Persze egyiket is, másikat is férfivalogatja . . .

Már most különösnek találja kiki, hogy miért is kinálták hát olyan szívesen oda Évit a hatvanasban ballagó tekintetes ur-

én is. Higye el, hogy ennyire a szivemből még soha sem mondtam igazat stb. . .

Nos hát ez a négyes meg azért fatális, mert azóta iszonyuan szerelmes vagyok abba a kis lányba és mégis csak minden harmadik héten láthatom, akkor is csak pár pillanatra.

A fátum illetően üldözéseinek elkerülése végett már fogadást is tettem, hogy soha sem foglalkozom többé a második négyesre, ha — csak a kicsike ott nem lesz.

Mennykő.

Napirend 1896. március 27-én.

Naptár péntek márc 27. — Róm. kath: Fáj. Szüz. — Prot.: Rupert — Görög-kel: (márc. 15.) Agáp — Zsidó: Nisan 13. — Nap két 5 órakor 51 perckor — nyugszik 6 óra 20 perckor. — Hold két 6 óra 21 perckor este; nyugszik 10 óra 17 perckor reggel.

Időjárás: hőmérősklet 9 fok Cels. meleg, légnymás 752 Kilitás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet, enyhe idő, helyenkint csapadék várható.

Színház: R. Balogh Etel és Mészáros Lajos bucsufellépteül: „A kaméliás hölgy”
Sorozás vége a pécsváradai járásban.

— **(Kinevezések.)** Tóth József gyönki járásbírói díjnak ugyanoda irnokká neveztetett ki. — Dr. Engel Mór kaposvári törvényszéki jegyző a pancsovai járásbíróshoz albiróvá neveztetett ki. — A kaposvári pénzügyigazgatóság Kodrik István pénzügyigazgatósági segédszolgát a karádi adóhivatalhoz szolgává, Nagyszál István volt csendőrt pedig pénzügyigazgatósági segédszolgává nevezte ki.

— **(Főgimnáziumi millenniumi emlékünnepe.)** A pécsi főgimnázium millenniumi emlékünnepe május hó 8-án tartja meg, mely alkalomra dr. Várad Antal, a hírneves költő irt egy magas szárnyalású ünnepi ódát, Incédy Dénes igazgatónak, mint volt tanárának ajánlva s melyet lapunkban annak idején közölni is fogunk.

— **(Nem lesznek nagy hadgyakorlatok Pécsen.)** Az idén nagy hadgyakorlatok tervezetét a vezérkar és a csapatfőfelügyelőség már csaknem egészen elkészítette úgy, hogy mihelyt meglesz a király jóváhagyása, hivatalosan tudatni fogják a gyakorlatok tervezetét. A IV. budapesti hadtest

nak? . . . Két okból. Nevezetesen a fiskális is gazdag ember hírében állot, kinek karneolgomboos vitézkötéses ócaka atillája zsebében nagy summákról való obligációs levelek valának, amely levelek alsó felén sok százholdas komposzesszor urak manupropriái gömbölyödtek kövér betűkkel. A másik ok pedig egy picurkát csiklandós ok vala. Évi leányasszony ugyanis nagyon szívelte a fiatalos íródeákokat s közülök nem egynek ajakát édesítette már a szerelmes leányasszony mézédés csókja. Ennek a körülménynek pedig nagy hordozója volt a szószátyár fáma, mely a szab. kir. Városban róla hun itt, hun meg amott keringett. Aminek következtében nyugodt házasságre törekvő férfiak csak az egyik szemükkel mertek a máskülönbben kívánatos fehérnépre rápislantani.

A most kínálkozó alkalmatosságot mindezeknél fogva hát kész ostobaság lett volna elszalasztani . . .

Hogy Évi asszonynyal a gyöngyös, bogláros fejkötője elfeledtette-e az íródeákok iránt táplált büns hajlandóságait: nincs megírva a krónikában.

De pihent ésszel alig lehessen hinni, hogy a fiskális urnak állandóan nyugodt álmai lettek volna . . .

első terv szerint a zágrábi XIII. hadtesttel közösen végezte volna gyakorlatait. Ez esetben a IV. hadtestet Pécs környékén, a XIII. hadtestet pedig Dolnji-Miholjac környékén összpontosították volna és innen intézték volna egymás ellen a támadást. A millenniumra való tekintetből azonban — mint értesülünk — a IV. hadtest nagygyakorlatai ez évben elmaradnak. A budapesti hadtest tehát a főváros környékén fog maradni az egész ünnepek alatt. A csapatok csak dandár- és hadosztálygyakorlatokat fog végezni. Csak a három utolsó nap lesznek nagyszabású gyakorlatok, melyeken az egész hadtest résztvesz. A budapesti helyőrség azonban dandáronként Pilis Csaba mellett fog táborozni és a táborozást már a jövő hónap 24-én megkezdik.

— **(Uj jogtudor.)** Baranya megye tiszti ügyészsége mellett működő joggyakorlók, Angyal Pál a mult szombaton letévén az utolsó szigorlatot, f. hó 28 án (szombaton) fog a budapesti tud. egyetemen jogtudományi tudorrá felavattatni.

— **(A „Pécsi kölcsönös segélyező egyesület”)** szerdán tartotta közgyűlését, melyet aránylag csekély számú tag jelenléte mellett 10 órakor nyitott meg Aidinger János igazg. elnök. Ezután Fekete Mihály egyleti ügyész olvasta föl a felügyelő-bizottság jelentését, mely szerint a mult év forgalma 23 millió 964 ezer 677 frt 46 kr. volt, az egyesület vagyona 3,659. 859 frt 04 kr., a részvényesek száma 4258. Továbbá jelenti a felügyelő-bizottság, hogy az 1890 iki év társulat vagyona felosztatván 3050 részvényes között, egyre 187 frt 83 kr. jut, melyből 187 frt 50 krt ajánlt kifizetni. A maradék 33 krajcárt, mely 1038 frt 05 krra rug, úgy az osztatlan maradékot a tartalékalaphoz csatolni és a felmentvényt megadni javasolja. A felosztási tervezetét és a felmentvényi indítványt egyhangulag elfogadta a közgyűlés, valamint azon felügyelő-bizottsági indítványt is, mely szerint a felügyelő bizottság ezentul évenként 600 frt tiszteletdíjban részesül. Az igazgatóság javaslatára a közgyűlés a tisztviselők fizetéseit 1896. évi január 1 től számitott következő összegekben állapította meg: Böbel Ferenc főkönyvvivőnek 1800 frt, Szigrist Lajos főpénztárnoknak 1700 frt, Sip-tár Lajos pénztárnoknak 1400 frt, Berec József és Notter Jenő könyvvivőknek 1100 Bolgár Tivadar könyvvivőnek 1000 frt, Koharits Jenő könyvvivőnek 900 frt. Kisasszony Géza gyakornok véglegesített 700 frt fizetéssel. Domján Zsigmond könyvvivő saját kérelmére nyugdíjaztatott. Ezután a sorsolás és lemondás folytán üresedésbe jött 9 ig. választmányi tagsági hely töltetett be titkos szavazás utján. Szavazatszedő bizottság Taizs József elnöklété alatt Hillebrand Ferenc, Bedő Ferenc és Deutsch Ádám tagokból alakult meg, kik a beadott 46 szavazólap adatai szerint megállapították, hogy Dischka Győző 199, Höffler N. János 199, Kindl Ferenc 200, Kovátsits János 199, Rauss József 198, Sey László 199, Weiller N. János 200 és Szuly János 197 szavazattal igaz. biz. tagoknak megválasztattak. Végül az elnök indítványára úgy az igazgatóságnak valamint a vezérigazgatónak és a tisztviselői karnak kiváló ügybuzgó, megbízható, körültekintő és szorgalmas

működéséért a közgyűlés elismerését jegyzőkönyvbe foglalni határozta. A közgyűlés be-zárása alkalmával elnök kihirdette, hogy az 1890-iki évtársulat részvényei már a mai naptól fogva kifizettetnek.

— **(Elveszett pénz.)** Tegnap délelőtt egy urinó elvesztette hosszukás, barna bőr pénzesztárcáját, melyben 1 darab százas, 5 drb tizes és 1 ötös foglaltatott, a király-utcától az indóház-utcaig. A becsületes megtaláló jelentkessék a rendőrségnél.

— **(Községi tisztújítás Baranya-Monostoron.)** Mint Bar.-Monostorról levelezőnk írja, folyó hó 24-én volt a községi előljárásnak három évre szóló megválasztása. Stenge Ferenc a baranyavári járás főszolgabiraja vezette a választást. Köszfeliáltással Schneider Ferenc lett községi birónak megválasztva, helyettes birónak Stiegler József, pénztárosnak Stiegler Jakab, esküdtek lettek Popovics Nikola, Vakanyác Dávid, Láng Gáspár, Kram József, közgyám pedig Fuchs József.

— **(A pécsi kereskedelmi- és iparkamara)** f. évi március hó 30-án (hétfőn) d. u. 3 órakor a kamara saját házában (Percel- és Kisfaludy-utca sarkán) rendes közülést tart. A napirend tárgyai: a) Elnöki előterjesztések. b) A kamarai iroda ügyforgalmi jelentése. c) Tárgyalási ügyek. 1. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter urnak leirata a magyar kereskedelmi bank által alapított utazási ösztöndíj ügyében. 2. Ugyanannak leirata Baán község piaci helypénzdíjzabályzatának véleményezése iránt. 3. A pécsi m. kir. póstaigazgatóság átirata a póstai csomagoknak és utalványösszegeknek Pécsen a házhoz való kézbesítése ügyében. 4. A m. kir. iparfelügyelő átirata a „Magyar Iparoktatás” című folyóirat támogatása iránt. 5. A kolozsvári társkamara átirata az eszedéves kiállítás látogatása céljából rendezendő csoportos felrándulások ügyében. 6. A miskolci társkamara átirata az iparfelügyelői intézmény szétosztása ügyében. 7. Az elnökség a cs. és kir. közös hadsereg s a m. kir. honvédség által szükségelt lábbelieknek a kisiparosok által nagyobb mennyiségben való szállítása ügyében. 8. Ugyanannak indítványa kőmives-, ácsmesteri- és electrotechnikai tanfolyamoknak Pécsen való létesítése ügyében. 9. Az összes budapesti ipartestületek emlékirata a kisipari hitel országos szervezése tárgyában. 10. Reich Ferenc cipészsegéd folyamodása állami utazási ösztöndíjnak részére való kieszközlése iránt.

— **(Pécsi gyárak forográfái.)** Egy élelmes bécsi fotografus, valami Skocsek nevű, járja be most a pécsi gyárosokat, hogy üzlettelepeiket madártávlatból lefényképezze, a képeket a millenniumi kiállításon elhelyezze. Mint halljuk, a Zeolnay-féle majolika-gyárat már lefotografálta.

— **(Gyászenet a vámsorompónál.)** Tegnap délután az üszögi erdő korcsmaépületéből sok-sok közönségtől kísérvé négylovas gyászhintó haladt a városunkhoz vivő, poros országuton. A gyászenet szép rendben el is ért a budai külvárosi vámsorompóig, a hol a melegségtől eltikkadt gyászó sereget ugyancsak meglepte a vá-

mos kijelentése, hogy nem eresztheti őket a város belterületére. Körülbelül egy órai várakozás után megjött Selényi rendőrbíró, s így a temetési menet, illetve a hullavivő hintó átléphette a várat. Már azt hitte mindenki, hogy a temetőbe érve, akadály nélkül tehetik majd örök nyughelyére a hirtelen halállal kimúlt szegény fiatal ember, — Gábor János — hulláját. De nem így történt. A sírató szülőket, rokonokat és a sorompónál szokatlanul nagyra nőtt gyászkiórtot újabb meglepetés érte. A hullát nem engedték eltemetni. Újabb zavarok, újabb lőtás-futás. Végre a koporsót bevitték a halottas házba, honnét ma, — mikorára az előbb kikérni elfeledett hatósági engedélyt megkapja a gyászoló család, — teszi majd sírjába a szegény, peches halottat. Az impozáns temetést a Concordia rendezte.

— **(Himen táblája.)** A pécsvárosi anyakönyvvezető hivatal házassulandók kihirdetési tábláján a folyó héten következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Raab Gábor, izr. Pécs — Spitzer Olga, izr., Pécs;

Kirschner Zsigmond, izr., Pécs — Schulzer Mici, izr., Kis Bér;

Nagy László, v. ref., Budapest — Szelinger Jozefa, róm. kath., Pécs.

— **(Meghalt öngyilkosjelölt.)** Lapunk legutóbbi számában hirt adtunk arról az öngyilkossági kísérletről, melyet Birkmajer Katalin, egy fiatal leány, követett el szüleinek Hatház-utcában levő lakásán kedden délután. A nagy mennyiségű morólug, melyet a leány öngyilkossági asándékból megivott, szomorú hatásának bizonyult, mert az öngyilkosjelölt tegnap este, borzasztó kínok után, kiszenvedett. A fiatal leány így tehát megcsabadult a reá nézve megunt élettől, melyet, hogy reménytelen szerelem unatott meg vele, azt — úgy hisszük — mondanuk is felesleges.

— **(Árverés a vasuton.)** Ma délelőtti árverés volt a vasuti állomásnál, hol Zoltán Gyula szinigazgatónak hátrahagyott ingóságai kerültek árverésre, ki azokat Mohácsról átutastában itt felejtette, illetve elfeledte kiváltani. A legnagyobb részt szinpadi és ruhutári kellékekből álló ingóságokat Erdélyi Miklós, szintársulatunk titkárja vette meg kerek 100 forintért.

— **(Letartóztatott koldusok.)** A tegnapi nap folyamán három koldulásra kapott munka és helynélküli csavargót tartóztatott le rendőrségünk s helyezte el egyelőre a kóter hűvösébe, honnan majd eltolóncolják őket illetőségi helyükre, hogy ne véthessenek idegen városban ama rendelet ellen, mely szerint a koldulás — tilos!

— **(Somogy megye kívánságai.)** Somogy vármegye törvényhatóságának a kormányhoz terjesztendő évi jelentése szerint kívánatos, sőt szükséges a Magyarország és Horvát-Szlavonország közti határnak rendezése, különös tekintettel az ugynevezett Répás területre, illetve a Dráván innen fekvő három horvátországi (Gola, Gotalovo és Zdala) községre, melyek visszacsatolása a törvényhatóság részéről számtalanszor kérelmezett, nem kevésbé szükséges a Dráva folyó szabályozása, valamint a barcsi sertészial-

dának állami felügyelet alá helyezése, illetve nemzetközi jelleggel felruházása is. A vármegye területi beosztása nem felel meg a közigazgatás akadálytalan és hatásos működése iránti követelményeknek, mert az 1871. évi szervezés óta letelt 25 év alatt szerzett tapasztalatok szerint az akkor megállapított 8 járás úgy az állam követelményei, valamint a közönség igényeivel szemben teljesen elégtelennek bizonyult. A vármegye törvényhatósága minden kínálkozott alkalommal hangostatta és tüzetes felterjesztéseiben kifejtette, hogy tekintettel a vármegye terjedelmére, népesedésére és területi viszonyaira, a jó és gyors közigazgatás céljából legalább 10 járás szükséges; azonban eredménytelenül! Ez okból a járásoknak kettővel legalább és pedig Barcs és Nagy-Bajom székhellyel való szaporítása ezuttal is kiemeltetik. A vármegyei szervezet hiányát képezi, hogy járási számvevők és járási katonai előadók nincsenek; mert az előbbieknél a községi hástartás és számvitel megfelelő ellenőrzése, az utóbbiak nélkül pedig a véderő-ügyek szabatos vezetése lehetetlen. További szervezeti hiányt képez az irodai személyzet elégtelensége a központi hivatalokban, annyira, hogy a fogalmazványok tisztázása és kiadmányozása még a hivatalos órák meghosszabbítása mellett sem képes lépést tartani az előadókkal.

— **(Eltűnt ügynök.)** Spitzer Izidor, pécsi lakos, ki 1865-ben született s foglalkozására nézve pincér volt, majd pedig női ruhasszabászati mintákban utazott, még a múlt évi október hó 3-án elutazott Pécsről, családjától, s azóta nem tért vissza. Itt lakó neje vagy 4 hónappal ezelőtt kapott utoljára tőle egy levelet Zágrábról, de azóta semmi féle életjelt nem adott magáról Spitzer Izidor. A rendőrkapitányság ennőlfogva elrendelte az eltűnt ügynök körözését.

— **(A magyar nyelv tanítása Tolnában.)** Tolnavármegye közlekedési bizottsági ülésén azt jelentette a kir. tanfelügyelő, hogy több iskolában elhanyagolják a magyar nyelv tanítását. A mulasztás az iskolafenntartó hatóságokat s a hazafiatlan tanítókat terheli. Ennek következtében a vallás- és közoktatásügyi miniszter az illetékes egyházmegyei hatóságok útján első ízben megintással sújtotta a győzsi ev. ref. német elemi és az udvari ág ev. elemi népiiskolát, mivel előbbinek összes osztályában, utóbbinak pedig az aló három osztályában teljesen elhanyagolták a magyar beszéd és a magyar nyelvtan tanítását. A miniszter felszólította az említett iskolák egyházmegyei hatóságát a bajok megszüntetésére s utasította a kir. tanfelügyelőt, hogy fél év múlva tegyen erről az ügyről jelentést.

— **(Percel Desső a recepcióról.)** A tolna-baranyai X. izr. hitközségi kerület Percel Dezső belügyminiszterhez hálafelelő iratot intézett a recepció törvénybeiktatása alkalmából, mely felíratra a belügyminiszter Leopold Sándor kerületi elnökhöz a következő levelet intézte: „Igen tisztelt elnök ur! Ószinte örömmel töltött el a tisztelt elnök ur vezetése alatt álló tolna-baranyai X. izr. kerület múlt hóban tartott közgyűlésének

elhatározásából hozzám intézett üdvözlő iratuk. Fogadja és legyen kérem szives az egész kerületi előljáróság előtt is tolmácsolni legmélyebb hálámat, rólam ily kitüntető módon való szives megemlékezésükért. Éltem sohasem feledhető büszkeségét képezik, hogy azon nagy műnek sikeres befejezésében, melyért több mint félszázadon át hazánk legjobbjai küzdöttek ép oly nemes hévvel, mint meggyőződésük mélysége által táplált szívósággal, nekem is jutott parányi részem és hogy annak életbeléptetésénél közreműködhettem. Kérve, hogy megbízói előtt hazafiai üdvözlőmet is kifejezésre juttatni sziveskedjék, ószinte nagybecsüléssel maradok régi tisztelője Percel Dezső.”

— **(Három jómadár.)** Gyümölcsoltó ünnepe három, állandó tartózkodási hely és foglalkozás nélküli csavargó érkezett Pécsre s egyik tizenkettődrangu kiakorcsmában vettek ki maguknak szobát főhadiszállásul s onnan kiindulva valamit akartak próbálni az éjszakában. A rendőrorjárat azonban nyakon csipte a három jómadarat s bevitte a kóterba, mielőtt elkövethettek volna valami csinyt. Illetőségi helyükre fogják őket tolnacolni.

— **(Bevádolt bíróság.)** Eppen egy negyedszázada annak, hogy Mohácsen Klitsch Boldizsár polgárembert egy éjjel meggyilkolva találták. A bűnvizsgálatot azonnal megindították, de a leglelküimereteesebb kutatások mellett sem sikerült a tettest kézrekeríteni s az eljárást megszüntették. A meggyilkolt Klitsch Boldizsárnak van egy unokaöccse Eszéken, Klitsch János korcsmáros, a kinek rendkívül nagy fájdalmat okozott, hogy a gyilkos nem elégedett meg a nagybácsi életével, hanem annak vagyonát is magával vitte. Fájdalmában a bűnügy újra felvételét kérte különféle mesék és mende-mendák alapján. A folyamatba tett újabb vizsgálat sem deríthetett ki semmit s így az akták ismét az irattárba vándoroltak. Ez a dolog persze rendkívüli módon megharagította Klitsch urat s az igazságügyminiszterhez német nyelven egy dörgedelmes beadványt intézett, többek közt azt állítván, hogy a gyilkost azért nem lehet kézrekeríteni, mert a bírósági személyek (Gerichte-Herren) a gyilkosokat védelmükbe vették és a bírósági urak magukat a gonosztevők elé védőknek helyezik. Sőt tovább megy s azt mondja: az említett rabló-gyilkosságot részben bírósági urak követték el. Az igazságügyminiszter a legszigorubb vizsgálatot rendelte el ez ügyben, mely vizsgálat kiderítette, hogy az eljáró bíróság a leglelküimereteesebben teljesítette feladatát és mulasztást nem követett el. Ennek folytán a kir. ügyesség az igazságügyminiszterium felhatalmazása folytán Klitsch ellen a btk. 262. §-a alapján nyilvános rágalalmazás miatt vádat emelt, mert ama körülmény, hogy terhelt a hamis állításokat a m. kir. igazságügyminiszter, mint közhatóságához intézett kérvényben bocsátotta közzé, a rágalmazásnak megadja nyilvános jellegét.

— **(Elfogott szökevény.)** Lapunk legutóbbi számában írtuk, hogy a szigetvári járásbíró körözteteti Várdi Ferenc, gödrei születésű, szigetvári illetőséű bérest, 52-ik gyalogezredbeli tartalékost, a kit ható-

rag elleni erőszak és könnyű testi sértés vétsége miatt helyeste vád alá a kaposvári törvényszék s a ki tartózkodási helyéről, Győrnépe-pusztáról megszökött. Selényi Antal rendőrbírósnak tegnap sikerült kipuhatolni, hogy a szökevény itt tartózkodik Pécsen és tegnap délben meglepte a szállásán a mit sem sejtő szökevényt s a törvény nevében letartóztatta azt. Az elfogott szökevényt ma már át is kísérték a kir. ügyész-hez.

— (Esermester parasztleány.)

Szinte bízottam birt kapunk a somogyi Páth községből Simon András ottani fiatal parasztleányról. Simon ugyanis — bár alig látott életében kétszer közvetlen közelből zongorát — most egy olyan ujmodi zongorát talált fel, melynek csak ötödfél oktávja van. Az új szerkesztű zongora ki lesz állítva az eszedéves kiállításon. Ugyancsak Simon András egy új szerkesztű puska is talált fel . . . Zongora és puska: sok egyszerre!

— (Bungóság.) Az orra borvirágos, szemei mélyen bennülök. Az egész ember különben alul van a katonai mértéken, mert amolyan liliputi fajta. Csendes lomhasággal áll ott az alkápitány előtt, aki ezen szavakkal fordul hozzá.

— Ön hát koldult.

A kis ember szabódik.

— Nem koldultam én, kérem alázatosan, csupán csak kéregettem.

— Koldulni, vagy kéregetni az mind-

egy. Hát miért koldult. Hiszen négy forintot találtak a zsebében.

A megszólított feltűti a fejét, s daldalmasan ragyogott az ábrázatja.

— Nem szeretem a lustaságot, mondja, a foglalkozás nélküli életet.

Művészet, irodalom.

○ Bodroghy né jubileuma. Megható ünnepségnek volt színhelye kedden este színházunk, a hol a mi Bodroghy mamánk 35 éves szini működésének jubileumára gyűlt egybe a közönség. Pailleronnak „A hol unatkozunk” című azellemes vígjátékát adták s a szereplőkön is meglátszott az ünnepi hangulat, oly figyelemmel és kedvvel játszottak, hogy ritkán láttunk ez évadban ennél sikerültebb előadást. A jubiléumot kilépésekor viharos tapsal fogadta a közönség, a nézőtérről két szép virágcsokrot nyújtottak föl neki, a színorpadlásról pedig piros szalagon egy lepecsételt borítékot bocsátottak le a közönség ajándékával.

Bodroghy né Reville hercegné hálás, de nehéz szerepét választotta s feladata annál nehezebb volt, mert közönségünknek még élénk emlékezetében van Prielle Kornéliának ezen szerepbeli alkotása, de Bodroghy né teljes sikerrel oldotta meg feladatát, oly kedves és természetesen szeretetreméltó nagynéni volt, hogy a közönséget egészen elbájolta.

A többi szereplők közül különösen ki kell emelnünk Kalmár Piroskát, a ki Villiers Susanne szerepében ismét oly kifogástalan kabinet-alkitást mutatott be, a milyenek kel annyira meghódította a pécsi közönség

szívét, hogy sokáig fájón fogjuk érezni az irt, a melyet távozása okoz. E két főszereplő mellett Balogh Etel, Bressay Anna, Somogyiné, Mészáros, Bolháus, Balla, Desséry — szóval asintársulatunk szintejára oly pompás ösajátékokat produkáltak, hogy az bármely nagyvárosi színpadnak is becsületére vált volna.

○ Nánl. Az ünnep dacára is jó előadásban láttuk tegnap Follinuss Auréli pályanyertes népszínművét, a „Náni”-t s hogy en az előadás nem állt a vasárnapi s egyéb ünnepnap előadásokhoz hasonlóan ezeké szerint figurázásból játék helyett, azt bizonyára a kollegiálisnak köszönhetjük, melynél fogva a szereplők kollegájuk darabját minden tekintetben kösmegelőgedésre akarták megjátsszani. S az ösajátékkal meg lehetett elégedve a szerző, kit mikor Bugaci Sándor szerepében a színpadra lépett, saját tapasztalattal tüntetett ki a közönség s a kártyanyelven beszélő svihák jogászyerek művészi alakításáért nyílt színen is tapasztalattal jutalmazott; de meg volt elégedve a közönség is, a kit Késdi Juliánka (Náni) és Kiss Pista (Jósei) dalai, Desséry (Kreutzer Michel) és Polgár (Kreutzer Szepi) mókái egykép szórakoztattak. Jók voltak még Polgár né, Bogár és Janikó Mikló (Bódi) Ea utóbbi név alatt a társulat titkárát, Berényit ismertük meg, mint ügyes naturburschot. Vég h Istvánról kezdetben azt hittük, hogy agyon akarja ütni kedvetlen játékaival Szilárd földbirtokos tipikus alakját, azonban mégis belemelegedett a játékba a csakis elhibásott maszkja és Sanyaru Vendeeles kosztümje okozta, hogy a szerep agyon lett ütve, de nem nagyon. (→)

teremben s s egyszerre ott pihent meg a tekintete a kávéházi kasszán s az abban ülő leányon.

Ijedten kapta a kezét a szeméihez és megdörzsölte azokat erősen.

Bizonyosan a fejébe szállt ital okozza ezt a káprázatot. Hiszen hogyan ismerné azt a leányt a kasszában, mikor soha életében nem volt még itt, ebben az éjjeli vendéglőben?!

És mégis olyan ismerősnek tetszik az előtte.

Az a kicsi, karcsu, kíváncsú természet; az a pihegő, domboru kebel; azok a puha, bárszony, gömbölyű karok; azok a finom kis kezek; az alabástrom fehér nyak; az a rózsás arc, kicsi piros száj, az a két sugárzó szem, az a fűrtös fej mind olyan ismerős előtte.

Valamikor ismert valakit, a ki egészen ilyen volt. Igaz ugyan, hogy bokorugró szoknyája alól csak formás bokái s piciny lábai látszottak ki s astán egész nyakáig elrejté kíváncsi szemek elől teste szépségét az egyszerű, de azért neki igen kedvesen álló ruha, — hanem mégis, mintha ez a leány itt abban a csipkés derékban, melynek ujja alig ér a könyökéig s láttatni engedni nemcsak a két gömbölyű kart; de mellén szélesen kivágva, a pihegésétől meg-meglebbenő csipkefodrokon át domboru kebele kíváncsú fehérségét is: szakasztott az a másik volna!

S Dömeházi Saulnak eszébe jut a kis Pankotai Évi, a puszták elégedetlen vadvirága, a kiben egy csiszolatlan gyémántot vessit el az élet s ennek legfőbb alkotó része, a szerelem.

Mert bizonyára azóta már valami derék parasztagazda felesége az Évike, a ki hajdan olyan kedves a

Először is borkorcsolyát enni betérnek bolmi tizedrangú vendéglőbe. Az egyetlen étel, mivel a vendéglős szolgálhat: székely gulyás. Abból astán a kis hadnagy is, meg a bankhivatalnok is megesszik egy-egy porciót, a törvényszéki aljegyző már kettőt fogyaszt el, míg a bohém, az hármát kebelez be. (Hiszen ugy sem ő fizeti.)

Saulnak nem igen islik a szíves paprikás étel, pedig valamikor igen-igen szerette. S míg a többiek esznek, isznak és a görbe éjszaka programján vessekesznek, addig ő visszagondolja magát abba a korba, mikor Nagypál Péterné asztala mellett minden héten egyszer olyan jóistű vacsorált a székelygulyásból.

És eszébe jut egyszerre a kis Pankotai Évi. Szinte a szeme előtt látja, hogy mennyire kifejlődhetett, mennyire megszépült már. Pici, telt, gömbölyűen formás teste ringva lebeg meg, ha egyet-egyét lép a kis lábával. Karcsu a dereka, szép, gömbölyű és telt a hófehér nyaka, pihegve mozdul keble felett a csipkés felöltő, piros az arca, ragyogók a szeméi és hajába ugy illik a pusztán szedett vadvirág. De azért azon a pusztán nincs szebb virág, mint ő; s török is magukat utána a legények, ha ugyan férjhez nem ment már s nem boldog, csinos, kedves kis felesége valamelyik hatókrős fiatal gazdának.

Gondolataiból felveri astán a pohárcsengés s mikor kiüritik poharaikat, a társai felkelnek, hogy tovább menjenek.

Megy ő is velök. Egyik fűrtös kávéházból a másikba; egyik mulatóhelyből ki, a másikba be. S bár amazok nagy mulatságot találnak ebben, őt szinte un-

Előfizetésre való felhívás

a
„PÉCSI FIGYELŐ“
 XXIV-ik évfolyamának második
 negyedére.

Ide s tova negyedszázada lesz, hogy a „Pécsi Figyelő“ a függetlenségi eszmék zászlótartója hazánk eme végvidékének mondható részen. Hosszu pályafutása alatt soha sem tért el kitűzött céljától, folytonosan szószólója volt a függetlenségi törekvéseknek és jóban, rosszban kitartott elvei mellett, úgy annyira, hogy ma már büszkén hivatkozhatik multjára, mely immár kész politikai programm.

Azóta a „Pécsi Figyelő“ olvasóinak szaporodásával egyre fejlődött, egyre haladt s másfél éve, hogy mint **napilap** szolgálja úgy a közönség érdekeit, mint azt a nagy eszmét, mely Magyarországnak a perszonál unióig való önállóságát akarja létesíteni.

A „Pécsi Figyelő“ főerősségét képezte a multban, úgy képezi a jövőben is az igazságnak pártatlan kimondása. Ez okozta azt a nagymérvű fölkaroltatást, mely lapunkat a Dunántuli rész legelterjedtebb lapjává tette.

Igyekezni fog a „Pécsi Figyelő“ jövőben is lépést tartani a haladó korrall és naponta számot ad a városban, a vármegyében

ben lefolyt eseményekről; természetesen az aktuális országos eseményeket is figyelemmel kíséri és ezekről is tájékoztatja olvasóit.

A „Pécsi Figyelő“-t hivatásos ujságírók írják, gondosság, jó magyaros stílus és megbízhatóság azok, a kik vezetik őket, a régi gárda tagjait közleményeik megírásánál. Vezércikkeink mindig aktuális eszméket ölelnek föl és tájékozzák a közönséget a politika és társadalom ugynevezett szálló ígéről. Tárca rovatunkban főszólyt helyezünk azok színvonalára és leginkább saját nevelésü tárcáirók dolgozatait mutatjuk be, olyanokét, a kik ugyszólván a mi közönségünk előtt ismerkedtek meg. Helyi- és társadalmi persze idegenben élő, tőlünk elszármazott ismerős íróktól is hozunk dolgozatokat, el nem zárkozva a tudományos jellegű, vagy fordított tárcák elöl.

Különös gondot fordítunk a városi és vármegyei közélet nyilvánulásaira. Közgyűlési tudósításainkat a hűség és megbízhatóság jellemzi, a miben nagyban segítségünkre van gyorsíró munkatársunk.

Hirrovatunk, a mint tapasztalhatta közönségünk, napról-napra élénkebb és változatosabb, a mit belső dolgozó társaink ügyessége és leleményessége mellett nagyszámu vidéki levelezőnknek tudhatunk be.

Ezenkívül a közgazdaság, tanügy, irodalom és művészet külön rovatai teszik lapunkat érdekessé, a mit országgyűlési és távirati rovataink

csak fokoznak. Fővárosi kipróbált és megbízható tudósítónk gondoskodik róla, hogy a mi közönségünk a legfrissebb híreket előbb tudja meg a mi lapunkból, mint a fővárosiakból.

Ha még fölemlítjük, hogy ujév óta naponta négy oldalas regény mellékletet adunk lapunkhoz, melyek összegyűjtve csinos kis kötetet képeznek és pedig évenként 4-5-öt, alig hisszük, hogy minden igényt ki nem elégítettünk.

Bizalommal fordulunk tehát a közönséghez, kérjük az évnegyed alkalmából előfizetések szives megújítására. Lapunk ezután is az esti órákban jelenik meg Pécsen, úgy hogy másnap reggel minden vidéki előfizető olvashatja.

Heti kiadásunkat továbbra is fentartjuk azokra való tekintettel, a kiknek nem szükséges naponként az ujság és a szellemi táplálék.

Lapunk előfizetési ára marad a régi.

A napilapé:

Félévre	5 frt
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy óra	85 „

A heti kiadásé:

Félévre	1 frt 50 kr.
Negyedévre	75 „

Hazafias tisztelettel

„Pécsi Figyelő“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

tatja már a dolog; s mikor azok tántorognak már a sok bortól, sörteől és pezsgőtől, addig ő meg sem érzi, hogy ivott. S ha nem érdekelné a szép Budapestnek ez a minden szépséget nélkülöző éjszakai élete, bizony rég ott hagyta volna cimboráit.

S ha még nem bántaná más is. Az, hogy ha egyedül marad, megint rá gondol arra a szerelemre éhes, szerelemre szomjas asszonyra, aki ott a ligetben a szeretőjével meglapta az urát; s rá gondol arra is, hogy ő soha, talán soha sem fog szeretni. Bár, akarna, bár szeretne, bár tudna, de nincs kit szeressen. Aztán meg eszébe jut az apja életét tönkretévő az a hűtlen asszony, s eszébe Dömeházi Athanáz, ki most újra utjába kerül, hogy kizárja onnan, hol egyedül érezte magát otthon, megelégedetten és boldogan: kizárja Vas Arankáék köréből.

És megy a mulató kompániával önkénytelenül. Iszik sörte, bort, pezsgőt, a mit azok isznak s fixirozza a kávéházi női zenekar kokett angyalait, a kassza mellett trónoló kasszirleányokat. Nem teszi ugyan egyiknek se a szépet, mint a pajtásai; szót se váltott velök, nem is iszik egészségükre, de annál inkább vizsgálja, keresi, kutatja bennök a nőt, a ki szerelemre éhes és szeretni tudna, mint az az asszony szeretni tud, a kit kint látott.

Hanem hát nem találja fel egyben sem az igaz szenvedélyt, az igaz vágyat; kendőzött a szenvedélyük, kendőzött a vágyakozásuk, a milyenek ők maguk.

Azt hiszi, a bor és pezsgó a fejébe szállott, azért gondol ilyenekre. S szinte örül, mikor társai felszedelőzködnek, hogy az utolsó stációra menjenek.

Mert már odakint kezd kibontakozni éjjel sötétjéből a város. A gázlámpákat oltogatják már s derengő homály mutatja, hogy pár óra múlva reggel lesz.

A kompánia utolsó stációja egy kis, füstös és az éjjeli dorbézolás miatt csaknem bűzös kávéház, kúnt a nagy körut külső végén, hová már enyhe szellő száll a hegyek felől.

Kijózanító hatásu, kitűnő korbhelylevest lehet ott kapni s esetleg szállást is, ha a társaság tagjai, nem bizván lábok erősségében, ki akarnak magukat aludni.

A füstös, fülledt levegőjü kávéházban csak egy-két asztalnál ülnek még. A sarokban bóbiskol egy cigánybanda, egy üres üvegekkel telt faasztal mellett, s tőlük kedvet kapva hol innen, hol onnan tünedezik el egy-egy vendég, hogy aludni térjen. Álmos pincérek szolgálatkészen ugranak fel a terem különböző sarkaiból és sietnek a vendégek elé s tessékkelik le őket a még egyetlen, fehér abroszszal terített asztal köré.

Az asztal szemben áll a kávéházi kasszával, melynek cognacos üvegekkel és cukros cintányérokka díszített pulpitusáról valaki álmosan emeli fel két karjára hajtott fejét, hogy a vendégek belépnek. S mert aludni is lehet a kasszirleánynak, ha nincs vendég, az ő trónusában, de álmosnak sem szabad lenni, ha vendég jön, habár hajnalban is: hát megdörzsöli szeméit, hogy kiverje belőlük az álmat s elrejtözve az előtte álló nagy csokor virág és egy vázában pompázó óriási pávatoll legyező mögé, egy pár egészséges ásitással próbál egy kis frisseségre szert tenni.

Saul fáradtan jártatta meg szeméit a félhomálylyal égő gázlámpáktól nem megvilágított, de beárnyalt füstös

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. hó 26-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés elején Szilágyi Dezső elnök bejelentette, hogy Kemény János báró, a képviselőház régi tagja ma hajnalban a fővárosban meghalt. Méltatja érdemeit és a Ház részvételének jegyzőkönyvileg ad kifejezést.

A honvédelmi tárca részletes tárgyalása rövidesen befejezést nyert. Bolgár Ferenc, Tóth Ernő és a miniszter tettek csupán felszólalásokat, a miután elnök a honvédelmi tárca költségvetését részleteiben is elfogadottnak jelentette ki.

Szünet után következett a földművelési tárca.

Daranyi Ignác földművelési miniszter kijelentette, hogy a millenniumi ünnepek alatt nemzetközi kongresszust fog egybehívni a gabona-árak hanyatlási okainak kutatására, a mire nézve a budgetben 35.000 forint költséget előirányoz. Jövőben a földműves iskolák helyett mintagazdaságokat fog létesíteni. Részletesen nyilatkozik ezután az árvízvédelemről, gazdasági szakoktatásról, haltenyésztésről, állattenyésztésről, a gazdasági termékek szállításáról, gazdasági hitel-szövetkezetekről, lótenyésztésről, melynek kapcsán konstatálja az erdélyi lótenyésztésről, hogy az inkább visszafejlődésben, mint előhaladásban van. Egyébiránt a fogarasi állami méntelep főlhagyását nem tervezi. Reformjaiban különösen a szegényebb néposztályok és a kisgazdák érdekeit támogatja. Utána Bornemisza Ádám szólalt föl, a ki szerencsésen kibeszélte az ülést.

A főrendiház ülése március 26-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szőlők telepítéséről szóló javaslatot tárgyalta le rövid negyedóra alatt a főrendiház. Általánosságban Zichy Nándor, Keglevich István grófok és Lukács László mint a szakminiszter helyettesítője szólaltak föl; a részleteket majdnem vita nélkül elfogadták.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Hirdetések.

Ügynökök.

Vidéken lakó tisztességes egyének, kik a gazdasági gépszakmában jártassággal bírnak, és hasonminőségben már működtek magas jutaléktételek és előnyös feltételek mellett, nyerneik állandó alkalmazást **Reissensahn Ant.** gazdasági gépgyár vas és fémtöltőben **Budapest, Eötvös utca 38. sz.**

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

4729. sz.

tkvi. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Özv. Fischer Krisztina végrehajthatónak Horváth György végrehajtást szenvedő ellen 200 frt tökekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő Szilvás község határában fekvő, a szilvási 38. sz. betétben felvett I. 1—4 6—8 sorss. ingatlanokra 546 frtban, a 43. sz. betétben felvett I. 879/1 a 881. hsz. szőlőkből Horváth Györgyöt illető 6/9. részre 220 frtban, a 249. sz. betétben felvett 1054. hsz. szántóra a végreh. törvény 156. §. a. pontja alkalmazásával egészben 40 frtban, a 250. sz. betétben felvett 1072. hsz. fekvőségre 138 frtban, az 1145. hsz. fekvőségre 96 frtban szintén a végrehajtási törvény 156. §. a. pontja alkalmazásával, továbbá ugyancsak a 156. §. alkalmazásával a szilvási 251. sz. betétben felvett 1203. hsz. rétre egészben

48 frtban és a 252. sz. tjkvben felvett 12/930 ad rész legelő illetőségre szintén a 156. §. alkalmazásával egészben 50 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi május hó 29-ik napján d. o. 10 órakor Szilvás községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 54 frt 60 krt. 22 frtot, 4 frtot, 13 frt 80 krt. 9 frt 60 krt. 4 frt 80 krt és 5 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. o. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Pécsett, 1896. évi március hó 1. napján. A kir. trvészék mint telekkönyvi hatóság.

Lukrics István
kir. táblai bíró.

Meghívó.

A „pécs-baranyai vendéglősök ipartársulata“ 1896. évi ápril hó 2-án délután 3 órakor a Vigadó épületében

rendes évi közgyűlést

tart, melyre a t. tag urak oly értesítéssel hivatnak meg, hogy ekkor a megjelenetek számára való tekintet nélkül fog határozat hozatni.

Tárgysorozat:

1. A választmány évi jelentése.
2. Pénztárnok évi jelentése.
3. Felmentvény megadása.
4. Tisztikar megválasztása.
5. Czirják Antal ur indítványa a korcsmai zár órák megváltoztatása iránt benyújtandó kérvény tárgyában.

Ugyanezen időben és helyen fogja a pécsi vendéglősök szódaviz-gyár szövetkezete is rendkívüli közgyűlést megtartani, melynek egyedüli tárgya leendő az alapszabályok megváltoztatása.

Dr. Flóris Endre
ügyész

Dollinger András
elnök.

Legujabb szenzációs találmány.

Felülmulhatatlan! Bámulatos olesó! Egyetlen a maga nemében!

Uj! Egyszer és mindenkorra Uj!

Uj! elegendő ha vásárol két forintért egy elpusztíthatatlan kitűnő és ujonnan feltalált cs. kir. szabadalommal védett Uj!

kézi mosógépet kararai márványból

„Hlavacsek szabadalma.“

Legjobb valamennyi közt! Az anyag keménysége folytán elpusztíthatatlan és mindig sima. Találmányunk fölötté áll minden eddigi kézi mosó gépnek, minthogy csakis finoman készült és főképen kararai márványból készült, finomsága és simaságánál fogva a legtisztább, kifogástalan és gyorsabb mosás éretik el, mint bármily más mosógép által. Megbízásoknak, darabonkinti 2 frtjávali leggondosabb kivitelére, bármily mennyiségben ajánlja magát

tisztelettel

a cs. kir. kizár. szab. vállalat márvány-mosógépek készítésére, valamint szobrászati műtárgyak műterme

Hlavacsek V. és Fia Strakonitz-ban.

Ismét eladók és ügynökök magas jutalékban részesülnek.

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

Pécsett,

Király (fő) utca, Hattyu épületben.

Értékesebbek valódi ezüstet
fogantatva 6-8 ft

Értékesebbek valódi ezüstet
fogantatva 6-8 ft

Jegyzéke azon tárgyaknak melyek állandóan raktáromon vannak:

Valódi ezüst evőkészletek 6—12 és 24 személyre 50, 120, 160, 300, 400, 430, 800 frtig.

Valódi gyémánt, brillánt és más ékkövekkel dolgozott ékszerek a legújabb és legszebb kivitelben minden árakban 25 frttól 3000 frtig.

Valódi ezüst állványok, kenyérkosarak, cukortartók, gyertyatartók, tálcák, serlegek stb. 20 frttól 500 frtig.

Legnagyobb raktár a legjobb valódi ezüst és arany angol és svajcezi zsebórákból eredeti gyári árak szerint.

Salon, ebédlő, iroda, konyha és ébresztő órák minden stylben gazdag választékban.

Különlegesség párisi broncz álló és utazó órákban, miniatúr női arany órák gyöngy és valódi gyémánt lánczokkal.

Párizsi iparművészeti tárgyak u. m.: virágtartók, asztali állványok, képkeretek, bor, sör és cognac készletek, girandolók, consoldiszek, író és dohánykészletek stb. pazar szép kivitel és igen mérsékelt árakkal.

Saját aranyművesi, vésnöki valamint most nagyobbított órásműhely a hol minden e szakmába vágó munkálatok és javítások a legjutányosabb árak mellett igen rövid idő alatt készítettnek.

